

Ohrozené európske jazyky a jazyková rozmanitosť

Uznesenie Európskeho parlamentu z 11. septembra 2013 o ohrozených európskych jazykoch a jazykovej rozmanitosti v Európskej únii (2013/2007(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 2 a 3 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ),
- so zreteľom na článok 21 ods. 1 a článok 22 Charty základných práv,
- so zreteľom na štúdiu Komisie Euromosaic, ktorá potvrdzuje, že európske jazyky zanikajú, pretože v súčasnosti platné opatrenia neumožňujú ich ochranu,
- so zreteľom na dohovor Unesco zo 17. októbra 2003 na ochranu nehmotného kultúrneho dedičstva, ku ktorému patria ústne tradície a prejavy vrátane jazyka ako nositeľa nehmotného kultúrneho dedičstva,
- so zreteľom na Dohovor Unesco o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov z 20. októbra 2005;
- so zreteľom na atlas ohrozených jazykov sveta, ktorý zostavilo Unesco ,
- so zreteľom na uznesenie Kongresu miestnych a regionálnych samospráv Rady Európy z 18. marca 2010 s názvom Menšinové jazyky: prínos k regionálnemu rozvoju (301/2010)¹,
- so zreteľom na správu 12423/2010, uznesenie 1769/2010 a odporúčanie Rady Európy 1944/2010,
- so zreteľom na oznámenie Komisie z 18. septembra 2008 s názvom Viacjazyčnosť: devíza pre Európu a spoločný záväzok (COM(2008)0566),
- so zreteľom na odporúčanie Európskeho parlamentu a Rady z 18. decembra 2006 o kľúčových kompetenciách pre celoživotné vzdelávanie²,
- so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov na tému Ochrana a rozvoj historických jazykových menšín v rámci Lisabonskej zmluvy³,
- so zreteľom na uznesenie Rady z 21. novembra 2008 o európskej stratégii pre viacjazyčnosť⁴,
- so zreteľom na Európsku chartu regionálnych alebo menšinových jazykov Rady Európy otvorenú na podpis 5. novembra 1992,

¹ <https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1671947&Site=DC>.

² Ú. v. EÚ L 394, 30.12.2006, s. 10.

³ Ú. v. EÚ C 259, 2.9.2011, s. 31.

⁴ Ú. v. EÚ C 320, 16.12.2008, s. 1.

- so zreteľom na Všeobecnú deklaráciu jazykových práv (1996),
 - so zreteľom na Rámcový dohovor na ochranu národnostných menšín (1995),
 - so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. januára 2004 o ochrane a podpore kultúrnej rozmanitosti: úloha európskych regiónov a medzinárodných organizácií ako Unesco a Rada Európy¹ a na svoje uznesenie zo 4. septembra 2003 o európskych regionálnych a menej používaných jazykoch – jazykoch menšín v EÚ – v kontexte rozšírenia a kultúrnej rozmanitosti²,
 - so zreteľom na svoje uznesenie zo 14. januára 2003 o úlohe regionálnych a miestnych orgánov v európskej integrácii³, v ktorom sa odkazuje na jazykovú rozmanitosť v Európe,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 24. marca 2009 s názvom Viacjazyčnosť: devíza pre Európu a spoločný záväzok⁴,
 - so zreteľom na svoje uznesenie z 25. septembra 2008 o komunitných médiách v Európe⁵,
 - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre kultúru a vzdelávanie (A7-0239/2013),
- A. keďže Lisabonská zmluva posilňuje význam cieľa zachovania a podpory kultúrneho a jazykového dedičstva Európskej únie v celej jeho rozmanitosti;
 - B. keďže jazyková a kultúrna rozmanitosť je jednou zo základných zásad Európskej únie, ktorá je zakotvená v článku 22 Charty základných práv: „Únia rešpektuje kultúrnu, náboženskú a jazykovú rozmanitosť“;
 - C. keďže jazyková rozmanitosť je uznaná ako občianske právo v článkoch 21 a 22 Charty základných práv, čo znamená, že snaha ustanoviť výlučnosť jazyka je obmedzením a porušením základných hodnôt Únie;
 - D. keďže ohrozené jazyky by sa mali považovať za súčasť európskeho kultúrneho dedičstva, a nie za nástroj politických, etnických alebo územných ambícií;
 - E. keďže všetky jazyky Európy majú rovnakú hodnotu a vážnosť, sú neoddeliteľnou súčasťou európskych kultúr a civilizácií a prispievajú k obohateniu ľudstva;
 - F. keďže súdržné viacjazyčné spoločnosti, ktoré demokraticky a udržateľne riadia svoju jazykovú rozmanitosť, prispievajú k podpore plurality, sú otvorenejšie a majú lepšie postavenie na vytváranie časti bohatstva, ktoré predstavuje jazyková rozmanitosť;
 - G. keďže všetky jazyky vrátane ohrozených jazykov odrážajú historické, sociálne a kultúrne znalosti, spôsob myslenia a štýl kreativity, ktoré sú súčasťou bohatstva a rozmanitosti Európskej únie a tvoria základ európskej identity; jazyková rozmanitosť a prítomnosť

¹ Ú. v. EÚ C 92 E, 16.4.2004, s. 322.

² Ú. v. EÚ C 76 E, 25.3.2004, s. 374.

³ Ú. v. EÚ C 38 E, 12.2.2004, s. 167.

⁴ Ú. v. EÚ C 117 E, 6.5.2010, s. 59.

⁵ Ú. v. EÚ C 8 E, 14.1.2010, s. 75.

ohrozených jazykov v rámci krajiny by sa teda mali chápať ako devíza, a nie ako záťaž, a mali by sa preto podporovať a propagovať;

- H. keďže Unesco vo svojom atlase ohrozených jazykov sveta uvádza, že jazyk je ohrozený, ak nespĺňa aspoň jedno z týchto vedeckých kritérií: odovzdávanie jazyka z generácie na generáciu; absolútny počet ľudí hovoriacich týmto jazykom; podiel ľudí hovoriacich týmto jazykom na celkovej populácii; používanie jazyka v rôznych oblastiach verejného a súkromného sektora; reakcie na nové médiá; existencia materiálov na štúdium a vyučovanie jazyka; vládne a inštitucionálne postoje a politiky týkajúce sa daného jazyka vrátane jeho oficiálneho postavenia a používania; postoje príslušníkov spoločenstva k vlastnému jazyku; druh a kvalita dokumentácie;
- I. keďže Dohovor Unesco o kultúrnej rozmanitosti z roku 2005 umožňuje zmluvným stranám prijímať primerané opatrenia na ochranu kultúrnych činností, tovaru a služieb vrátane opatrení týkajúcich sa jazykov používaných na tieto činnosti, tovar a služby s cieľom podporiť rozmanitosť z hľadiska kultúrnych prejavov tak v rámci územia zmluvných strán dohovoru, ako aj na základe medzinárodných dohôd;
- J. keďže Európska charta regionálnych alebo menšinových jazykov Rady Európy, ktorú ratifikovalo 16 členských štátov Únie, poskytuje referenčný rámec na ochranu jazykov, ktorým hrozí zánik, aj prostriedok na ochranu menšín, teda dva body uvedené v kodanských kritériách, ktoré musia krajiny splniť, aby mohli pristúpiť k EÚ;
- K. keďže podľa Unesco existujú vo všetkých európskych krajinách, na európskych územiach v zámorí a v rámci kočovných spoločenstiev EÚ jazyky, ktoré sa odovzdávajú z generácie na generáciu len ústne a mali by sa považovať za ohrozené; keďže úrovne ochrany niektorých ohrozených európskych jazykov, ktorými hovoria cezhraničné komunity, sa veľmi líšia v závislosti od členského štátu alebo regiónu, kde používatelia príslušného jazyka žijú;
- L. keďže v niektorých krajinách a regiónoch preto existujú menšinové alebo regionálne jazyky, ktoré sú ohrozené alebo zanikajú, ale ktoré sú v iných, susedných krajinách úradnými väčšinovými jazykmi;
- M. keďže rozmanitosť európskych jazykov a kultúr je rovnako ako prirodzená biodiverzita súčasťou živého dedičstva, ktoré je nevyhnutné pre trvalo udržateľný rozvoj našich spoločností, a keďže ich preto treba zachovať a chrániť pred každým rizikom zániku;
- N. keďže rešpektovanie jazykovej rozmanitosti pozitívne prispieva k sociálnej súdržnosti tým, že posilňuje vzájomné porozumenie, sebaúctu a nepredpojatosť, a keďže jazyková rozmanitosť uľahčuje prístup ku kultúre a prispieva ku kreativite a k získavaniu medzikultúrnych zručností, ako aj k podpore spolupráce medzi národmi a krajinami;
- O. keďže v článku 167 Lisabonskej zmluvy sa jasne stanovuje, že „Únia prispieva k rozkvetu kultúr členských štátov, pričom rešpektuje ich národnú a regionálnu rozmanitosť“, a preto podporuje činnosť zameranú nielen na zachovanie a ochranu bohatstva jazykového dedičstva Únie ako súčasť jej rozmanitosti, ale aj na dosiahnutie pokroku pri rozširovaní a podpore tohto dedičstva popri politikách členských štátov;
- P. keďže pojem jazykovej rozmanitosti Európskej únie zahŕňa nielen úradné jazyky, ale aj ďalšie úradné jazyky, regionálne jazyky a jazyky, ktoré nie sú v členských štátoch oficiálne uznané;

- Q. keďže do kategórie ohrozených jazykov patria aj jazyky, ktoré sú ohrozené len na určitom území, kde počet používateľov v rámci spoločenstva výrazne klesá, a prípady, keď štatistiky po sebe nasledujúcich sčítaní obyvateľstva dokazujú dramatický pokles počtu používateľov určitého jazyka;
- R. keďže úradné jazyky členských štátov môžu byť ohrozenými jazykmi aj v niektorých oblastiach Únie;
- S. keďže vzhľadom na naliehavosť situácie, ktorej čelia, by sa osobitná pozornosť mala venovať tým jazykom, ktorým hrozí zánik, a to uznaním multikulturalizmu a viacjazyčnosti, realizovaním politických opatrení na boj proti existujúcim predsudkom voči ohrozeným jazykom a zaujatím protiasimilačného prístupu na národnej a európskej úrovni;
- T. keďže vyučovanie v materinskom jazyku ľudí je najúčinnnejším spôsobom učenia;
- U. keďže ak sa deti učia svoj materinský jazyk už od malička a zároveň s ním sa učia úradný jazyk, majú prirodzenú schopnosť naučiť sa neskôr viacero jazykov a keďže jazykový pluralizmus je pre mladých Európanov výhodou;
- V. keďže nebezpečenstvo pre ohrozené jazyky v Európe sa dá znížiť zaručením zásady, že pri vykonávaní verejnej činnosti a výkone spravodlivosti sa s príslušným jazykom bude zaobchádzať primerane na základe rovnosti a v záujme rozmanitosti;
- W. keďže ochrana a odovzdávanie jazyka veľmi často závisia od informálneho a neformálneho vzdelávania a keďže je dôležité uznať úlohu, ktorú v tejto súvislosti zohrávajú dobrovoľnícke organizácie, umenie a umelci;
- X. keďže problematike ohrozených jazykov sa v rámci politiky Komisie týkajúcej sa viacjazyčnosti nevenuje dostatok osobitnej pozornosti; keďže v období dvoch posledných viacročných finančných rámcov (2000 – 2007 a 2007 – 2013) sa výška európskych prostriedkov vyčlenených na tieto jazyky výrazne znížila, čo prispelo k zhoršeniu ich problematickej situácie, a keďže sa nesmie dopustiť, aby táto situácia pokračovala aj v ďalšom viacročnom finančnom rámci (2014 – 2020);
1. vyzýva Európsku úniu a členské štáty, aby venovali väčšiu pozornosť obrovskej hrozbe, ktorej čelí mnoho európskych jazykov označených ako ohrozené jazyky, a aby sa bezvýhradne zaviazali k ochrane a podpore jedinečnej rozmanitosti jazykového a kultúrneho dedičstva Únie tým, že zavedú ambiciózne aktívne revitalizačné politiky pre príslušné jazyky a na tento účel vyčlenia primerané prostriedky; odporúča, aby sa tieto politiky zamerali aj na rozvoj širšieho povedomia občanov EÚ o jazykovom a kultúrnom bohatstve, ktoré tieto spoločenstvá predstavujú; vyzýva členské štáty, aby vypracovali akčné plány na podporu ohrozených jazykov na základe spoločných osvedčených postupov, ktoré sú už v Európe k dispozícii v rámci viacerých jazykových spoločenstiev;
 2. vyzýva vlády členských štátov, aby odsúdili praktiky, ktoré prostredníctvom jazykovej diskriminácie alebo nútenej či utajenej asimilácie boli v minulosti – alebo sú teraz – namierené proti identite a používaniu jazykov ohrozených jazykových spoločenstiev alebo proti ich kultúrnym inštitúciám;
 3. vyzýva všetky členské štáty, ktoré tak dosiaľ neurobili, aby ratifikovali a uplatňovali Európsku chartu regionálnych alebo menšinových jazykov; poukazuje na to, že charta slúži

ako kritérium pre ochranu ohrozených jazykov a jeden z mechanizmov na ochranu menšín uvedených v kodanských kritériách, ktorých splnenie je podmienkou prístúpenia štátov k EÚ;

4. vyzýva členské štáty a Komisiu, aby dodržiavali záväzky, ktoré prijali prístupím k Dohovoru Unesco o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov z roku 2005, či už na svojom území, alebo v súvislosti s medzinárodnými dohodami;
5. vyzýva orgány Únie, aby zahrnuli účinné dodržiavanie jazykovej rozmanitosti, a najmä ochranu najzraniteľnejších európskych jazykov ako podmienku, ktorú musia splniť všetky štáty, ktoré sa chcú stať členskými štátmi EÚ;
6. vyzýva Komisiu, vlády a regionálne orgány členských štátov, aby zaviedli programy na podporu tolerancie ohrozených jazykových alebo etnických spoločenstiev, rešpektovania ich jazykových a kultúrnych hodnôt a rešpektovania týchto spoločenstiev v spoločnosti;
7. upozorňuje vlády a regionálne orgány členských štátov na skutočnosť, že záchrana ohrozeného jazyka sa rovná záchrane a rozvoju spoločenstva, ktoré ho používa, a že na účel vytvorenia politík na jeho ochranu by sa preto mali zohľadniť nielen kultúrne a vzdelávacie hľadiská, ale aj hospodársky a sociálny rozmer;
8. vyzýva Komisiu, aby navrhla konkrétne politické opatrenia na ochranu ohrozených jazykov; vyzýva tiež Komisiu a Radu, aby v rámci svojich kompetencií vyplývajúcich zo zmluvy prispôsobili politiky EÚ a naplánovali programy s cieľom podporiť zachovanie ohrozených jazykov a jazykovej rozmanitosti prostredníctvom nástrojov Spoločenstva na poskytovanie finančnej podpory na obdobie 2014 – 2020, ku ktorým patria: programy v oblasti dokumentácie týchto jazykov, ako aj vzdelávania a odbornej prípravy, sociálneho začlenenia, mládeže a športu, výskumu a vývoja, program pre kultúru a médiá, štrukturálne fondy (Kohézny fond, EFRR, ESF, Európska územná spolupráca, EPFRV) a všetky nástroje a výmenné platformy zamerané na presadzovanie nových technológií, sociálne médiá a multimediálne platformy vrátane podpory vytvárania obsahu a aplikácií; zastáva názor, že tieto nástroje by sa mali zamerať na programy a činnosti preukazujúce pozitívnu širšiu agendu, ktorá z kultúrneho či ekonomického hľadiska presahuje ich spoločenstvo a ich región; vyzýva Komisiu, aby zvažila administratívne a legislatívne prekážky kladené projektom týkajúcim sa ohrozených jazykov vzhľadom na malú veľkosť príslušných jazykových spoločenstiev;
9. vzhľadom na to, že nemožno ďalej otáľať, žiada, aby sa zabezpečilo, že finančné prostriedky vyčlenené na ochranné opatrenia budú čo najľahšie prístupné a čo najjasnejšie, čím sa zaistí, že tí, ktorí majú záujem o ich využitie, budú môcť v stanovenom časovom rámci poskytnúť skutočnú pomoc ohrozeným jazykom;
10. domnieva sa, že Európska únia by mala podporovať a povzbudzovať členské štáty, aby realizovali jazykovú politiku, ktorá umožní deťom osvojovať si ohrozený jazyk ako materinský jazyk už od najútlejšieho veku; poukazuje na to, že takáto politika podporovania dvoch alebo viacerých jazykov by – ako je vedecky dokázané – bola pre deti prínosom a pomohla by im osvojovať si neskôr ďalšie jazyky, pričom by podnecovala odovzdávanie jazykov z generácie na generáciu a poskytla by používateľom ohrozených jazykov skutočnú podporu pri znovuoživovaní odovzdávania jazykov medzi generáciami v oblastiach, kde je na ústupe;

11. podporuje posilnenie výučby ohrozených jazykov metodikami vhodnými pre študentov všetkých vekových kategórií – vrátane diaľkového štúdia – v záujme rozvoja skutočného európskeho občianstva založeného na multikulturalizme a jazykovom pluralizme;
12. berie na vedomie programy Komisie v oblasti viacjazyčnosti; domnieva sa, že predkladatelia projektov musia mať možnosť využívať príležitosti, ktoré ponúkajú, a vzhľadom na to, že spoločenstvá s ohrozeným jazykom bojujúce za záchranu ohrozených jazykov sú často skupiny s malým počtom príslušníkov, naliehavo žiada Komisiu, aby nepovažovala programy, ktoré sa týkajú uvedených spoločenstiev, za neoprávnené na financovanie z dôvodu nízkej miery finančného záväzku, obmedzeného počtu príjemcov alebo malej rozlohy príslušného územia, ale aby uľahčila prístup k týmto programom, zverejnila ich a poskytla usmernenia, pokiaľ ide o ich oprávnenosť na financovanie; naliehavo vyzýva členské štáty, aby vystupovali ako sprostredkovatelia a podporovatelia týchto malých skupín a spoločenstiev používajúcich ohrozený jazyk, ktoré sa majú financovať z európskych fondov, a zároveň pripomína, že finančné prostriedky EÚ vyčlenené na podporu jazykovej rozmanitosti by sa nemali presmerovávať z plánovaného účelu ani by sa nemali používať na podporu činností, ktoré využívajú ohrozené jazyky ako prostriedok na presadzovanie širších politických agend;
13. domnieva sa, že politika jazykového oživenia je dlhodobé úsilie, ktoré sa musí opierať o rôznorodé koordinované plánovanie činností v rôznych oblastiach, najmä v oblasti vzdelávania (pričom predškolské vzdelávanie a vzdelávanie na základných školách je skutočnou devízou, spolu s odbornou prípravou rodičov v samotnom jazyku), správy, mediálnych programov (vrátane možnosti zriadiť a rozvíjať rozhlasové a televízne stanice), umenia a vo všetkých oblastiach verejného života, čo zahŕňa potrebu sprístupňovať zdroje v dlhodobom horizonte; domnieva sa, že vypracovávanie takýchto programov, výmena osvedčených postupov medzi jazykovými spoločenstvami a zavádzanie postupov hodnotenia by sa mali podporovať;
14. pripomína význam trvalého úsilia o štandardizáciu najmä hovorených jazykov;
15. vyzýva členské štáty, aby venovali zvýšenú pozornosť vysokoškolskému vzdelávaniu a výskumu s osobitným zameraním na ohrozené jazyky a aby ich podporovali;
16. domnieva sa, že nové technológie môžu poskytnúť nástroj na podporu poznatkov, šírenia, výučby a zachovania ohrozených európskych jazykov;
17. zdôrazňuje význam odovzdávania ohrozených jazykov z generácie na generáciu v rámci rodín a dôležitosť podpory výučby ohrozených jazykov v rámci osobitného vzdelávacieho systému, ak je to potrebné; nabáda členské štáty a regionálne orgány, aby na tento účel rozvíjali politiky v oblasti vzdelávania a vypracúvali učebné materiály;
18. domnieva sa, že v záujme revitalizácie jazykov je tiež dôležité, aby jazyky, ktoré sa stali okrajovými a ktorých používanie sa obmedzuje zväčša na rodinné kruhy, mali právo na to, aby sa v spoločnosti používali verejne;
19. vyzýva Komisiu, aby spolupracovala s medzinárodnými organizáciami, ktoré vytvorili programy a iniciatívy na ochranu a podporu ohrozených jazykov, napríklad vrátane Unesco a Rady Európy;
20. odporúča, aby členské štáty monitorovali vývoj najzraniteľnejších jazykov a aby do tejto

činnosti zapojili štátne orgány aj orgány území, ktoré majú vlastné jazyky, bez ohľadu na to, či ide o úradné jazyky;

21. domnieva sa, že médiá, predovšetkým tie nové, môžu zohrávať dôležitú úlohu pri ochrane ohrozených jazykov, najmä pre budúce generácie; okrem toho zdôrazňuje skutočnosť, že v prospech týchto cieľov by sa tiež mohli využívať nové technológie;
22. vzhľadom na skutočnosť, že smrť posledného používateľa jazyka zvyčajne znamená zánik tohto jazyka, naliehavo vyzýva najmä miestne orgány, aby prijali revitalizačné opatrenia s cieľom zmeniť túto situáciu;
23. berie na vedomie, že digitalizácia môže byť jeden zo spôsobov, ako zabrániť zániku jazykov; naliehavo preto vyzýva miestne orgány, aby zhromaždili knihy a záznamy v týchto jazykoch, ako aj všetky ostatné prejavy jazykového dedičstva, a sprístupnili ich na internete;
24. navrhuje, aby medzinárodné spoločenstvo a členské štáty oprávnili spoločenstvá používajúce ohrozené jazyky uznať, že používanie a zachovanie ich vlastného jazyka znamená prínos pre nich samých i pre Európu;
25. vyzýva Komisiu, aby prostredníctvom rôznych svojich programov nepretržite podporovala nadnárodné siete, ako aj iniciatívy a akcie európskeho rozmeru, ktoré sú zamerané na propagáciu ohrozených jazykov, a zdôrazňuje potrebu aktívne sa zapájať do dopĺňania a ustálenia atlasu ohrozených jazykov sveta, ktorý zostavilo Unesco, a ďalej rozvíjať homogénny súbor ukazovateľov, ktoré umožnia monitorovať stav každého jazyka a výsledky politik, ktoré sa uplatňujú s cieľom zabrániť jeho zániku;
26. vyzýva Komisiu, aby pokračovala vo výskume, ktorý sa začal štúdiou Euromosaic, a určila príklady aktívneho prístupu na vnútroštátnej úrovni, ktoré viedli k výraznému zníženiu hrozby zániku niektorého európskeho jazyka; odporúča, aby európske jazykové siete uskutočnili v záujme podpory výmeny poznatkov, odborných znalostí a najlepších postupov medzi rôznymi jazykovými spoločenstvami hodnotenie politik, ktoré zaviedli členské štáty s cieľom zachovať, chrániť a presadzovať ohrozené jazyky, a aby Komisia vydala zodpovedajúce odporúčania;
27. vyzýva Komisiu, aby podporovala výskum v oblasti osvojovania a oživovania ohrozených jazykov a kognitívneho a spoločenského prínosu európskych občanov ovládajúcich dva a viac jazykov;
28. vyzýva členské štáty, ktoré tak doteraz neurobili, aby podpísali a ratifikovali Európsku chartu regionálnych alebo menšinových jazykov (1992) a Rámcový dohovor na ochranu národnostných menšín (1995);
29. vyzýva Komisiu, aby zvažila možné opatrenia na ochranu ohrozených jazykov v Únii;
30. vyzýva Komisiu, aby podporovala pilotné projekty, ktoré prispievajú k podpore používania ohrozených jazykov, ako aj akčné plány, ktoré vypracovávajú samotné jednotlivé jazykové spoločenstvá;
31. domnieva sa, že Únia by mala podporiť jazykovú rozmanitosť vo svojich vzťahoch s tretími krajinami, najmä s tými, ktoré chcú pristúpiť k EÚ;

32. vyzýva Komisiu, aby zvažila, či by mohla stanoviť konkrétne európske opatrenia na zachovanie, ochranu a podporu ohrozených jazykov;
33. domnieva sa, že programy týkajúce sa podpory viacjazyčnosti majú zásadný význam pre stratégie politiky EÚ v oblasti susedných/kandidátskych a potenciálnych kandidátskych krajín;
34. zastáva názor, že podpora Komisie týkajúca sa oživenia jazykov by sa mala osobitne zamerať na iniciatívy v oblasti digitálnych médií vrátane sociálnych médií v snahe zabezpečiť, aby sa mladšie generácie zaoberali ohrozenými jazykmi Európy;
35. je presvedčený, že Komisia by mala venovať pozornosť skutočnosti, že niektoré členské štáty a regióny svojimi politikami ohrozujú prežitie jazykov na svojom území, aj keď tieto jazyky v európskom kontexte ohrozené nie sú;
36. upriamuje pozornosť na užitočné internetové stránky poskytujúce informácie o programoch EÚ, v rámci ktorých sú k dispozícii finančné prostriedky na projekty propagujúce ohrozené jazyky, a vyzýva Komisiu, aby uverejnila výzvu na predkladanie projektov týkajúcich sa aktualizácie týchto internetových stránok tak, aby zahŕňali nové programy na obdobie 2014 – 2020, a aby o tejto téme poskytovala viac informácií, najmä príslušným jazykovým spoločenstvám;
37. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a vládam a parlamentom členských štátov.